

ønsker at belønne. Det er et sundt princip, og jeg tror ikke, at nogen af de ansvarlige partier har en anden opfattelse heraf.

Hvis man ser de to forslag under et, tegner der sig et helt klart billede, hvor hensigten er, at så mange som overhovedet muligt skal have dagpenge eller efterløn med høj sats helt frem til pensionsalderen, uanset om de har haft arbejde eller ej.

Med de to forslag gøres efterlønsordningen overflødig i hvert fald for aldersgruppen under 63 år. Det er ikke regeringens politik.

SF's sidste forslag går ud på, at personer over 60 år skal have ret til supplerende dagpenge uden tidsbegrænsning. I dag er der som bekendt en tidsbegrænsning på 1 år. Alle personer, der arbejder på fast nedsat tid, skal have arbejdet 52 uger inden for 70 uger.

Forslaget er begrundet med, at det vil give ældre lavtlønnede bedre mulighed for at vælge at trække sig gradvis tilbage fra arbejdet frem for at trække sig fuldt tilbage. Samtidig kræves det dog, at de står til rådighed i tilbagetrækningsperioden.

Jeg mener helt ærligt, at forslaget er selvmodsigende. Hvis man vælger at gå ned i tid for at trække sig gradvis tilbage, er det jo netop, fordi man ikke ønsker at blive ved med at arbejde på fuld tid, og så står man vel heller ikke til rådighed for arbejdsmarkedet. At bruge dagpenge som en slags tilbagetrækningsordning er et helt forkert signal at sende. Dagpenge er og skal være forbeholdt dem, der reelt ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet på fuld tid.

Muligheden for at trække sig gradvis tilbage findes jo allerede i dag, og den ordning hedder mærkelig nok efterløn. Når man er på efterløn, har man fri mulighed for at gå gradvis ned i tid, samtidig med at man får efterløn. Der gælder ikke nogen tidsbegrænsning eller rådighedspligt, når man er på efterløn.

Forslaget må vel ses som endnu en del af SF's gaveregn – for at sige det mildt, man kunne også finde værre udtryk – hvor dagpenge skal være en alternativ tilbagetrækningsordning i stedet for efterløn. Regeringen kan derfor heller ikke tilslutte sig dette forslag.

Lad mig til sidst for god ordens skyld gentage, at regeringen er indstillet på en fordomsfri drøftelse af forslagene om en fradragsfri indtægt samtidig med efterløn og spørgsmålet om dagpengeperiodens længde for de over 60-årige i forbindelse med de igangværende drøftelser med partierne om efterlønsordningen.

Jeg ser også frem til, at Velfærdskommissionen kommer med sin rapport, så den kan indgå i debatten. Den tid er forbi, hvor regering og Folketing efter forgodtbefindende kan skrue lidt her og lidt der på velfærdsstatens knapper. Muligheden fremover består i at kunne beskrive fremtidens velfærdssystem, så mennesker kan se, at der er en vision, at der er en sammenhæng, at der er en retfærdighed indbygget, og så det samlede billede anses for troværdigt. Når den tegning ligger klar, vil vi kunne begynde at indrette os efter den.

Det vil vi selvfølgelig drøfte med Folketingets partier. Velfærdsreformer kræver bred politisk opbakning, og så skal befolkningen naturligvis høres.

Formanden:

Der er foreløbig fire medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren, først hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu havde jeg jo ikke forventet, at ministeren ville klappe i sine hænder over de forslag, der ligger, og tage udgangspunkt i de problemer, der faktisk er for nogle af de mennesker, som er på dagpenge, og som er på efterløn.

Alligevel hørte jeg på nogle punkter en lille åbning, nemlig i forhold til muligheden for at tjene penge ved siden af efterlønnen op til de 30.000 kr., hvor ministeren brugte udtrykket: at indgå i en fordomsfri debat. Til gengæld hørte jeg ikke ministeren sige noget om en holdning fra ministerens og regeringens side til det forslag, der ligger.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre sådan lidt mere præcist, om ministeren faktisk synes, at det er en god idé at forbedre mulighederne for, at man også som lavtlønnet kan tjene penge, op til 30.000 kr. ved siden af efterlønnen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det helt afgørende, når vi diskuterer ændringer i efterlønnen, er jo, hvordan det går med arbejdsudbuddet. Der har vi alle en fælles forpligtelse til at sørge for, at der er tilstrækkelig arbejdskraft i Danmark, så vi kan fortsætte udbygningen af velfærdssamfundet og forhåbentlig også gennemføre skattelettelser i de kommende år.